

ÎN C H E I E R E

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii:

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului împotriva Întreprinderii de Stat „Complexul Casa Presei” cu privire la încasarea penalității și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei”, s-a modificat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 aprilie 2014 prin micșorarea sumei penalității

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2013 societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Complexul Casa Presei” cu privire la încasarea penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului a indicat că în baza contractului pentru folosirea energiei termice în apă fierbinte nr.1746 din 15 octombrie 2007, s-a obligat să presteze energie termică, iar Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” să achite lunar plata pentru utilizarea acesteia.

Conform contractului plata pentru energia termică se efectuează lunar, în lei, prin transfer bancar, plata considerându-se efectuată la data încasării sumelor bănești pe contul de deconectare a furnizorului.

Potrivit pct. 4.3 din contract, consumatorul este obligat să achite penalitate de 0,1 % din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere a plății.

Nerespectarea de către consumator a obligațiilor contractuale a generat calcularea pentru perioada din luna aprilie 2012 pînă în luna septembrie 2012 a penalității în sumă de 41 568,44 lei.

La 15 noiembrie 2012 Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” a recunoscut și garantat achitarea penalității pînă la 15 decembrie 2012 conform obligației de garanție.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 29 noiembrie 2013 a expediat pîrîtului somația nr. 79/7098, la care nu a primit răspuns.

Cere societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului încasarea de la Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” a penalității în mărime de 41 568, 44 lei și cheltuielilor de judecată (f.d. 3-4).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 aprilie 2014 s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” în beneficiul societății pe acțiuni „Termocom” în procedura planului penalitatea pentru perioada din luna aprilie 2012 pînă în luna septembrie 2012 în mărime de 41 568, 44 lei.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” în beneficiul statului taxa de stat neachitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 1 247, 05 lei (f.d. 48-53).

La 27 mai 2014 Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 aprilie 2014 (f.d. 55).

La 15 aprilie 2015 avocatul Iurie Chifeac în interesele Întreprinderii de Stat „Complexul Casa Presei” a declarat apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 aprilie 2014 (f.d. 97-98).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 22 octombrie 2015 a admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei”.

A modificat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 aprilie 2014 și a micșorat suma penalității după cum urmează:

A încasat din contul Întreprinderii de Stat „Complexul Casa Presei” în beneficiul societății pe acțiuni „Termocom” în procedura planului suma de 33 829,43 lei.

A încasat de la Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” în beneficiul în beneficiul statului taxa de stat pentru înaintarea cererii de chemare în judecată în mărime de 1 014,88 lei.

În rest cerințele s-au respins ca neîntemeiate (f.d. 125-128).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că temei pentru încasarea penalității în mărime de 41 568, 44 lei din contul Întreprinderii de Stat „Complexul Casa Presei” în beneficiul societății pe acțiuni „Termocom” în procedura planului a servit recunoașterea datoriei în mărime de 55 623,27 lei și garantarea achitării acesteia pînă la data de 15 decembrie 2012.

Datoria penalității pentru perioada de 6 luni este de 47 884, 28 lei.

La 18 decembrie 2012 Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” a achitat doar suma de 14 054, 83 lei și urmează să mai achite suma de 33 829,43 lei.

Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” prin scrisoarea din 15 noiembrie 2012 garantând achitarea sumei menționate a întrerupt prescripția extinctivă la încasarea penalității.

Prima instanță eronat a încasat penalitatea pentru 8 luni, deoarece încasarea acesteia se prescrie pentru 6 luni.

La 03 martie 2016 societatea pe acțiuni „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, solicitând

admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs societatea pe acțiuni „Termoelectrica” a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și nefondată.

Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” nu și-a onorat obligațiile contractuale și nu a achitat creanța debitorială pentru consumul energiei termice conform clauzelor contractuale.

Curtea de Apel Chișinău nu a luat în considerație scrisoarea de garanție din 20 noiembrie 2012, prin care Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” a recunoscut penalitatea în mărime de 55 623, 27 lei și a garantat achitarea acesteia pînă la 15 decembrie 2012.

După semnarea garanției intimatul a achitat din suma 55 623, 27 lei doar 14 054, 83 lei, restanța fiind de 41 568, 44 lei.

Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” permanent nu-și onorează obligațiile contractuale și din aceste motive este acționată în instanța de judecată pentru încasarea datoriilor, penalităților și dobânzilor de întârziere.

Mai mult ca atît, la 05 noiembrie 2015 a încheiat cu Întreprinderea de Stat „Complexul Casa Presei” obligație de garanție, prin care din nou a recunoscut penalitatea de 97 186,10 lei, dintre care face parte și penalitatea de 41 568,44 lei și a garantat achitarea acesteia pînă la 20 noiembrie 2015.

Consideră că termenul de declarare a recursului nu a fost omis, deoarece decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 a fost recepționată la 04 ianuarie 2016.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 22 octombrie 2015 la 05 noiembrie 2015 (f.d. 129).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către societatea pe acțiuni „Termoelectrica”.

Prin urmare, recursul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” la 03 martie 2016 se consideră depus în termen.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o decizie legală, iar argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan